

skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa at udvikle Betydningen af dette, det er gjort tilstrækkeligt af den ærede Ordfører.

Jeg skal saa vende mig til de mindre vidtgaende Underændringsforslag, der ere stillede af det andet Mindretal, for hvilket det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har været Ordfører. Jeg maa sige til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds, at skønt jeg ikke kan være enig i de fleste af de Forslag, han har stillet, paaskønner jeg den Maade, hvorpaa han har taget denne Sag. Jeg erkender, at det ærede Medlem loyalt har stillet sig paa det Standpunkt, som var det eneste, ud fra hvilket Sagen kunde fremmes, og at det ærede Medlem trods forskellige Betæneligheder i Virkeligheden har ydet sit og sin Gruppes Bidrag til Sagens Fremme. Men idet mit Synspunkt nødvendigt har været dette, at jeg gerne saa, at Statens Myndighed udvidedes saa meget som muligt overfor Koncessionshaverne, og det, at jeg selvfølgelig gerne saa, at der skulde tilbydes det offentlige — og her tænker jeg særlig paa St. Thomas — ogsaa saa megen pekuniær Fordel som muligt, har jeg nødvendigvis maattet sætte mig selv den Grænse, at jeg ikke vilde gaa længere, end det var muligt at faa Koncessionssøgerne med. Min Opfattelse var og er den, at dette Foretagende, allerede saaledes som det fra Begyndelsen af fremtraadte, var af en overordentlig væsentlig Betydning for Øerne, ligesom det var af en meget stor Betydning for Moderlandet, og derfor burde vi ikke vise Tilbudet fra os, men søge at faa det gennemført. Følgen deraf er, at det ikke kunde falde mig ind at indføre Bestemmelser i Koncessionen, som jeg ikke havde fuldkommen Sikkerhed for, at Koncessionssøgerne vilde acceptere. Det er det, der har maattet være bestemmende for mig helt igennem. Derfor har jeg paa flere Punkter ved Forhandling søgt at faa Koncessionssøgerne til at imødekomme de Meninger, der have gjort sig gældende her i Retning af forskellige Forandringer, men jeg har paa den anden Side maattet standse, naar det ved Forhandling blev mig klart, at vi vare naaede til et Punkt, hvor Koncessionssøgerne ikke mente at kunne strække sig videre. Derfor er jeg ikke i Stand til at acceptere de fleste af de Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds og hans Meningsfæller have stillet.

Det første af disse Forslag vedrører

Reservefonden. Jeg finder det ikke i sig selv berettiget, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, idet jeg ganske kan henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds. Noget anderledes stiller jeg mig overfor Ændringsforslag Nr. 3 angaaende Regnskabsaflæggelsen. Der er i det ikke noget, som jeg i og for sig kunde finde principielt urigtigt, og jeg skal være villig til at forsøge til tredie Behandling at stille et Ændringsforslag i saa Henseende. Jeg mener ogsaa at kunne gøre det i Forstaaelse med Koncessionssøgerne. Det Ændringsforslag, som jeg vil forsøge at stille, vil i det væsentlige imødekomme de Synspunkter, der ere gjorte gældende af det ærede Medlem. Jeg haaber derfor, at han vil tage sit Ændringsforslag tilbage og afvente, hvorledes mit Kontraforslag kommer til at lyde. Jeg haaber, det i det væsentlige skal kunne tilfredsstille det ærede Medlem.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4 maa jeg sige, at Tanken deri har ikke fundet Tilslutning hos Koncessionssøgerne. Naar det af det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) blev udtalt, at han hellere vilde se dette Forslag gennemført — han indrømmede dog, at man ikke kunde fastholde det, hvis det ikke vandt Tilslutning hos Koncessionssøgerne — end det, det er lykkedes mig at faa indført i Tillægsbestemmelsen, nemlig at der skal ydes en Trediedel af Bolværksafgiften, og at man eventuelt skal supplere dette Beløb op til 100,000 Frcs. aarlig som Vedærlag for, at hele Øen gaar over til at være et Frihavnsterritorium, maa jeg i denne Henseende være ganske uenig med det ærede Medlem. Jeg vil overfor Ændringsforslaget ikke alene anføre, hvad det ærede Medlem selv mente, jeg vilde fremhæve, nemlig at een Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget, men jeg mener ogsaa, at det er af langt større Betydning for St. Thomas' Havn og dens Fremtid, at faa den Ordning gennemført, som det er lykkedes mig at faa Koncessionshaverne til at gaa ind paa. Forslaget om, hvad der skal ydes ud over 8 pCt. etc., peger ud i Fremtiden, endog i en fjern Fremtid og om det overhovedet nogen Sinde vil kunne blive en Fordel for Kolonialkassen, er saare tvivlsomt. Jeg synes, man maa se meget lyst paa dette Foretagendes Fremtid, hvis man tror, at dette vil blive Tilfældet. Det andet er en straks indtrædende og betydelig pekuniær Fordel for St. Thomas. Vi maa erindre, hvor